

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobkyně: **R. K.**
zastoupená Mgr. Markétou Ondřejkovou, advokátkou
se sídlem Krkonošská 153, 543 01 Vrchlabí

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5
pracoviště Hradec Králové, Slezská 839, 502 00 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 31. 5. 2023, č. j. X, o invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 31. 5. 2023, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 5 480 Kč k rukám její zástupkyně, a to do deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaná rozhodnutím ze dne 1. 12. 2022, č. j. X (dále také jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“) odňala žalobkyni od 20. 12. 2022 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších

- předpisů (dále jen „zdp“), s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Trutnov ze dne 10. 11. 2022 (dále jen „OSSZ“) již není invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost pouze o 25% a nesplňuje tak podmínku invalidity dle § 39 odst. 1 zdp, tj. pokles pracovní schopnosti nejméně o 35%.
2. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 31. 5. 2023, č. j. X (dále také jen „*napadené rozhodnutí*“) žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své prvoinstanční rozhodnutí. V odůvodnění rozhodnutí uvedla, že přezkoumala prvoinstanční rozhodnutí v celém rozsahu včetně rozsahu uplatněných námitek, posoudila invaliditu žalobkyně a v tomto směru odkázala na vypracovaný nový posudek o invaliditě ze dne 24. 5. 2023, dle kterého již žalobkyně není invalidní ve smyslu ustanovení § 39 zdp. Konečná míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla tímto posudkem stanovena ve výši 30%.
 3. Žalovaná v odůvodnění rozhodnutí uvedla, k jakým skutkovým zjištěním dospěl lékař Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy (dále také jen „*lékař ČSSZ*“) při novém posouzení (uveden diagnostický souhrn onemocnění žalobkyně: obezita v péči odborného pracoviště, na nasazené terapii výsledky redukce; úzkostná a depresivní porucha v péči psychiatrie na medikaci; bolestivý páteřní polytopní syndrom bez deficitu motoriky; stav po úrazu hlezna 2015 s operačním řešením, stav po distorzi pravého hlezna v 2018 s revizí v 2020 a 1/2022). Dle lékaře ČSSZ je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v **kapitole IV** (poruchy endokrinní, výživy a přeměny látek), **položce 14b** (obezita – obezita II. stupně, BMI 35-39,9) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*vyhláška č. 359/2009 Sb.*“), pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti v rámci daného rozpětí 20-30% ve výši 30%. Horní hranici zvolil s přihlédnutím k dalšímu postižení zdravotního stavu. Neshledal důvod pro navýšení uvedeného hodnocení dle § 3 citované vyhlášky. Takto stanovená konečná míra poklesu pracovní schopnosti neodpovídá žádnému stupni invalidity.
 4. K námitkám žalobkyně, která nesouhlasila s posouzením svého zdravotního stavu, žalovaná uvedla, že rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je endokrinní postižení – obezita II. stupně. Dle lékaře ČSSZ žalobkyně nesplňuje kritéria pro zařazení uvedeného onemocnění podle kapitoly IV, položky 14c (míra poklesu pracovní schopnosti v pásmu 40-60%), neboť podle této položky se hodnotí stavy, kdy vedle neúspěšnosti léčení na odborném pracovišti dochází k podstatnému poklesu kardiorespirační výkonnosti. Tato kritéria žalobkyně nesplňuje. Lékař ČSSZ proto posudkový závěr lékařky OSSZ Trutnov ze dne 10. 11. 2022 (neodpovídající žádnému stupni invalidity) jako správný potvrdil. Žalovaná poté s odkazem na ustanovení § 38 zdp, dle něhož je invalidita (tj. pokles pracovní schopnosti nejméně o 35%) jednou z nutných podmínek pro vznik nároku na invalidní důchod, a ta v případě žalobkyně nebyla prokázána, námitky jako nedůvodné zamítla a prvoinstanční rozhodnutí jako správné potvrdila.

II. Obsah žaloby

5. V podané žalobě žalobkyně namítala, že napadené rozhodnutí je nezákonné z důvodu nedostatečného zhodnocení jejího zdravotního stavu. Uvedla, že v roce 2018 měla pracovní úraz kotníku, kvůli němuž musela podstoupit tři operace. Potíže přetrvávají dodnes, má omezenou hybnost a bolesti. V důsledku zásadního omezení způsobu života a zdravotním problémům u ní došlo k těžké obezitě, těžkým depresím a úzkostným stavům, které přetrvávají. Zhoršení psychického stavu má vliv i na léčbu obezity.
6. Dále žalobkyně namítá předpojatý přístup ze strany posudkové lékařky OSSZ Trutnov MUDr. A. Š., která se opakovaně snažila ukončit její pracovní neschopnost bez konzultace s odbornými lékaři, jimiž jí byla pracovní neschopnost vystavena (v 8/2021, v 5/2022, v 6/2022), což se dle jejího názoru projevilo i v následném posudku o odůvodnění invalidity ze dne 10. 11. 2022. Dle žalobkyně uvedený posudek obsahuje řadu nesprávných údajů a nepravd v její neprospěch. Předně to, že trpí obezitou II. stupně (to bylo převzato i do napadeného rozhodnutí), což je však v rozporu s odborným závěrem obezitologické kliniky, která od počátku až do současnosti hodnotí její zdravotní stav jako obezitu III. stupně. Jmenovaná lékařka v rámci svého hodnocení dále nijak nepřihlédla ani ke skutečnosti, že žalobkyně trpí těžkou úzkostně depresivní poruchou, která má na její zdravotní stav a léčbu obezity nepochybný vliv. Psychiatrické nálezy nebyly správně zhodnoceny. Zatímco v listopadu 2021 je v nich uváděna úzkostná depresivní porucha, zprávy z roku 2022 již vždy hovoří o těžké úzkostně depresivní poruše, což dle jejího názoru má vliv na celkové posouzení jejího zdravotního stavu včetně dopadů na úspěch obezitologické léčby.
7. Žalobkyně dále uvedla, že chyby a vadné závěry přejímá i posudek o invaliditě v námitkovém řízení. Shrnuje, že její zdravotní stav se od doby přiznání invalidity prvního stupně v roce 2020 nezlepšil, naopak došlo k jeho zhoršení v důsledku nástupu těžké úzkostně depresivní poruchy v roce 2021. Přesto došlo k odebrání invalidity, a to pouze na základě přechodného snížení její váhy. Žalovaná tak zohlednila pouze jednu okolnost, aniž by bylo zřejmé, zda jde o trvalý stav. Zhoršení jejího zdravotního stavu v dalších aspektech však zcela pominula a v důsledku toho rozhodla nesprávně. K žalobě přiložila lékařské nálezy (psychiatrické, obezitologické) z roku 2022 a 2023. Navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a uložil žalované nahradit jí náklady řízení.

III. Vyjádření žalované

8. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě zopakovala předmět řízení a na věc dopadající právní úpravu, setrvala na správnosti napadeného rozhodnutí. Uvedla, že v daném řízení bylo posudkem lékaře OSSZ a posudkem lékaře LPS ČSSZ prokázáno, že žalobkyně již není invalidní. Napadené rozhodnutí dle jejího názoru vychází z dostatečně objektivně zjištěného skutkového stavu a je v souladu se zákonem.
9. Žalovaná navrhla k důkazu vyhotovení posudku u příslušné Posudkové komise MPSV ČR, která posoudí zdravotní stav žalobkyně, míru poklesu pracovní schopnosti a stupeň invalidity dle platné právní úpravy. Za současného stavu věci setrvala na svém rozhodnutí ze dne 31. 5. 2023. Navrhla zamítnutí žaloby.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

10. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75

odst. 1 s. ř. s.). O žalobě rozhodl při jednání, z něhož se pověřená zástupkyně žalované písemně omluvila.

11. V přezkumném řízení soud konstatoval z lékařské dokumentace OSSZ Trutnov posudek o zdravotním stavu žalobkyně ze dne 10. 11. 2022 (kontrolní lékařská prohlídka invalidity prvního stupně), v němž po uvedení diagnostického souhrnu onemocnění žalobkyně a odborných lékařských nálezů, z nichž bylo při posouzení jejího zdravotního stavu vycházeno, byl učiněn lékařkou OSSZ závěr, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IV, položce 14b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovila dle uvedené položky (20-30%) na 25%, která se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění. Dle učiněného závěru žalobkyně není invalidní. Odůznání invalidity je dnem projednání (10. 11. 2022).
12. Posudek o invaliditě v námitkové řízení ze dne 24. 5. 2023, zejména posudkové zhodnocení a jeho závěr je uveden výše v části I. tohoto rozsudku.
13. V projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále také jen „PK MPSV“ nebo „PK“ nebo „posudková komise“), jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění.
14. Z těchto důvodů požádal krajský soud PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové o vypracování posudku o zdravotním stavu žalobkyně, který byl vyhotoven po jednání komise konaném dne 16. 1. 2024. Posudková komise zasedala v řádném složení za účasti odborné lékařky z oboru psychiatrie, zdravotní stav žalobkyně hodnotila na podkladě spisové dokumentace OSSZ, spisové dokumentace ČSSZ - Lékařské posudkové služby, a odborných lékařských nálezů v nich obsažených, na podkladě zdravotnické dokumentace od ošetřujícího praktického lékaře, z dožádané zdravotní dokumentace od ošetřující lékařky z oboru psychiatrie (MUDr. E. R.), lékařských nálezů doložených žalobkyní k námitkám a k žalobě a na základě vlastních poznatků. Žalobkyně byla přešetřena odbornou lékařkou při jednání PK dne 28. 11. 2023. Po jejich vyhodnocení stanovila PK za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně **úzkostnou a depresivní poruchu v péči psychiatra, na medikaci**. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti stanovila podle kapitoly V (duševní poruchy a poruchy chování) **položky 5c** (poruchy neurotické, vyvolané stresem a psychosomatické poruchy, středně těžké postižení) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. na **35%**. Horní hranici daného procentního rozpětí (25-35%) zvolila vzhledem k funkčnímu postižení při základní diagnóze. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 citované vyhlášky nemění. PK dále s odkazem na § 5 citované vyhlášky uvedla, že žalobkyně je schopna vykonávat výdělečnou činnost s podstatně menšími nároky na duševní a fyzické schopnosti, v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Tomu odpovídá i pracovní rekomandace.
15. PK MPSV odůvodnila, že na základě doložených nálezů a objektivizace zdravotního stavu v průběhu jednání dospěla k posudkovému závěru odlišnému od posudkového závěru lékaře OSSZ i lékaře LPS ČSSZ, a to že **k datu vydání napadeného rozhodnutí**

byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 2 písm. a) zdp, šlo o invaliditu prvního stupně. Posudková komise velmi podrobně zhodnotila lékařské nálezy vztahující se k hlavním zdravotním potížím žalobkyně. Pokud jde o přetrvávající bolesti hlezna, uvedla, že z posudkového hlediska by pokles pracovní schopnosti byl hodnocen podle kapitoly XV, oddílu B, položky 11, přičemž z procentního rozpětí 10-20% by byl zvolen 15% pokles. V případě bolestivého páteřního polytopního syndromu by z posudkového hlediska byl pokles pracovní schopnosti hodnocen podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1b, z procentního rozpětí 10-20% by byl zvolen 15% pokles. PK dále konstatovala, že v roce 2020 byla žalobkyni uznána invalidita prvního stupně v souvislosti s endokrinním onemocněním – obezitou. Uznání invalidity prvního stupně v roce 2020 bylo dle PK posudkově nadhodnocené, nejednalo se o obezitu vzdorující léčbě na odborném pracovišti, s podstatným poklesem kardiorespirační výkonnosti a snížením hybnosti. Z posudkového hlediska by pokles pracovní schopnosti byl hodnocen podle kapitoly IV, položky 14b, z procentního rozpětí 20-30% by byl zvolen 25% pokles s přihlédnutím k dalšímu zdravotnímu postižení. PK se podrobně věnovala psychickému postižení žalobkyně na základě psychiatrických nálezů od roku 2021 do roku 2023 (dle doložené dokumentace a dále dle vyžádané psychiatrické dokumentace od MUDr. R.), které určila za rozhodující příčinu jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Zdravotní stav žalobkyně tak dle PK k datu vydání napadeného rozhodnutí odpovídal invaliditě prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zdp s tím, že první stupeň invalidity trvá nadále od 14. 5. 2020.

16. Při jednání soudu zástupkyně žalobkyně setrvala na podané žalobě, souhlasila se závěry posudku PK MPSV ze dne 16. 1. 2024. Odkázala na žalobní petit s tím, že náklady řízení vyčíslí písemně do tří dnů.
17. Krajský soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a po provedeném dokazování v návaznosti na příslušná zákonná ustanovení dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná**.
18. Podle ustanovení § 39 odst. 1 zdp je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
19. V odstavci (2) cit. ustanovení je uvedeno, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
20. Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než 1 rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než 1 rok (§ 26 zdp).
21. Podle ustanovení § 39 odst. 4 zdp se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než

dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

22. Procentní míry poklesu pracovní schopnosti jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje se posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity).
23. Podle ustanovení § 2 odst. 1 cit. vyhlášky je pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.
24. Je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (odst. 3 cit. ustanovení).
25. V § 3 citované vyhlášky se uvádí: (1) V případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (2) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (3) Zvýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.
26. V § 4 citované vyhlášky se uvádí: (1) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce nemá vliv, popřípadě má jen nepodstatný vliv na schopnost pojištěnce využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. (2) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce je stabilizovaný nebo pojištěnec je adaptován na své zdravotní postižení a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů.

(3) Snížení dolní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.

27. Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na lékařském odborném posouzení. Posuzování míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou medicínskou a soud si o této otázce nemůže učinit úsudek sám, neboť nemá odborné medicínské znalosti (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2017, č. j. 8 Ads 180/2016 – 50, všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20, se uvádí: „*správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně, resp. v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o němž se opírá správní rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku), případně – namítal-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (test řádného složení posudkové komise).*“
28. Napadeným rozhodnutím ve spojení s prvoinstančním rozhodnutím došlo k odejmutí invalidního důchodu žalobkyně z důvodu zjištěné míry poklesu pracovní schopnosti nedosahující 35%. V řízení před krajským soudem bylo posudkem PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové ze dne 16. 1. 2024 prokázáno, že žalobkyně byla nadále, tedy i k datu vydání napadeného rozhodnutí (31. 5. 2023) invalidní pro invaliditu prvního stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. a) zdp. Konečná míra poklesu pracovní schopnosti byla uvedeným posudkem stanovena ve výši 35%. Soud proto své konečné rozhodnutí opírá o závěry posudku PK MPSV, který se liší od posouzení lékařkou OSSZ i lékařem ČSSZ v námitkovém řízení, z nichž žalovaná vycházela při svém rozhodování. Posudek PK MPSV soud považuje za objektivní a přesvědčivý, tento plně dostál požadavkům vyjádřeným ve výše citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu, obsahuje analýzu zdravotního stavu žalobkyně, stanovení rozhodujícího zdravotního postižení na podkladě odborných lékařských nálezů a rovněž náležité odůvodnění posudkového závěru co do stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, konečné míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení stupně invalidity.
29. Podle § 56 odst. 1 písm. e) zdp, zjistí-li se, se změnily skutečnosti rozhodné pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu, postupuje se obdobně podle ustanovení písmene b) nebo c). Podle § 56 odst. 1 písm. b) zdp, zjistí-li se, že důchod byl přiznán nebo je vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, důchod se zvýší nebo přizná, a to ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží.
30. Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že v řízení před správním orgánem došlo k vadám, pro které krajskému soudu nezbylo, než zrušit žalobou napadené rozhodnutí pro vady řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť soud zjistil skutkový stav věci jinak, než žalovaná v původním správním řízení. Současně soud vrací věc žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž žalovaná bude vycházet z výsledků zjištěných krajským soudem, tedy, že žalobkyně byla nepřetržitě invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zdp a postupem dle § 56 odst. 1 písm. e) a b) zdp žalobkyni obnoví výplatu invalidního důchodu a současně rozhodne o doplatku invalidního důchodu za dobu od data odnětí do doby nového rozhodnutí.

31. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

V. Náklady řízení

32. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci byla úspěšná žalobkyně. Její účelně vynaložené náklady spočívají v nákladech za právní zastoupení za 3 úkony právní služby (sepis žaloby – doklad o zaplacení doložen, převzetí a příprava zastoupení, účast při jednání soudu dne 20. 2. 2024) po 1 000 Kč dle § 7 bod 3 ve spojení s § 9 odst. 2 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), tj. 3 000 Kč; 3 režijní paušály po 300 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, tj. 900 Kč; náhrada za ztrátu času stráveného cestou za 6 půlhodin po 100 Kč dle § 14 odst. 3 advokátního tarifu, tj. 600 Kč a cestovné z Vrchlabí do Hradce Králové a zpět ve výši 980 Kč (130 km po 7,60 Kč, osobním vozidlem VW Golf – technický průkaz vozidla přiložen), celkem 5 480 Kč.
33. Krajský soud proto výrokem II. tohoto rozsudku zavázal žalovanou povinností žalobkyni tyto prokázané náklady řízení v celkové výši 5 480 Kč uhradit k rukám její zástupkyně, která je advokátkou (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu za použití § 64 s. ř. s.), a to ve lhůtě deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 22. února 2024

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně